

Сумний обеліск при дорозі.
Букети. Скорботні вінки.
Чиясь тут спочила у Бозі
Нещасна душа навіки.

До кого вона поспішала,
До кого летіла, мов птах?
Кого ошчасливити мала,
Останній долаючи шлях.

Ніхто не розкаже нікому,
Адже й очевидців нема.
На цім повороті крутому
Панує тривога німа.

Нелегко її подолати,
Машину притишиш на мить,
І од непоправної втрати
У тебе душа защемить.

Зітхнеш, прибавляючи газу,
До краю натиснеш педаль,
І вітер зустрічний не зразу
Розвіє твій сум і печаль.